

РЕШЕНИЕ

№ 3370

гр. София, 22.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63
състав**, в публично заседание на 17.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

като разгледа дело номер **2353** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 45г от Закона за убежището (ЗУБ).
Образувано е по жалба на Г. И. М., гражданин на Русия, ЛНЧ [ЕГН], чрез адвокат Е. Ф., срещу Отказ, обективиран в писмо № УП 21860/27.02.2023 г. на и.д. Директор на РПЦ С. към Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), с който се отказва да бъде преразгледано Решение № РПЗТ-44 от 08.11.2022 г., издадено от председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл. 45в, ал. 1 във вр. чл. 45б, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, жалбоподателят е настанен в център от затворен тип към ДАБ при МС до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се твърди нищожност на оспорваното решение, поради издаването му от некомпетентен орган. Изложени са доводи за материална и процесуална незаконосъобразност на оспорваното решение. Твърди се, че жалбоподателят е с установена самоличност, въпреки че не е представила редовно издаден документ от компетентните органи на държавата ѝ по произход. Изложени са аргументи и за липса на фактическа обосновааност на предпоставките по чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

В съдебното заседание пълномощникът на жалбоподателят поддържа направеното искане за отмяна на оспореният отказ по изложените съображения в жалбата. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и счита, че следва да бъде отхвърлена като неоснователна. Сочи, че материалният закон е приложен правилно, в съответствие с установените релевантни факти в административното

производство.

Софийска градска прокуратура – не изпраща представител, не взема становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена гранична проверка на 24.09.2022 г. около 20,30 ч. на ГКПП К., [община], на автоматизирано работно място № 10, трасе „Изходящи леки автомобили“, лице от женски пол се е легитимирало, ползвайки чуждестранен официален документ за самоличност – гръцка лична карта № АО 128232, издадена на 04.12.2019 г. на името на А. А. (Е. А.), [дата на раждане] в Руската федерация.

Тези констатации са послужили като основание за започване на наказателно производство спрямо лицето, легитимирало се с посочения документ за самоличност – образувано е досъдебно производство № 239/2022 г. по описа на Гранично полицейско управление (ГПУ) К.. Отправено е запитване до Дирекция „Международно -оперативно сътрудничество“ – МВР с писмо рег. № 4078р-15220 от 29.09.2022 г. за предоставяне на информация за установяване на данните за самоличността на лицето.

Със Заповед рег. № 4379ПАМ-518 от 25.09.2022 г. на началника на ГПУ - К., на основание чл. 44, ал. 13 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), лицето Е. А. (Aimilia A.), [дата на раждане] в Руската федерация, с неустановено гражданство по нейни данни, без документ за самоличност, е настанено в Звено за краткосрочно настаняване към Специализирания дом за временно настаняване на чужденци (СДВНЧ) към Дирекция „Миграция“ – МВР за срок от 30 календарни дни. С писмо вх. № КП-4474 от 04.10.2022 г. председателят на ДАБ при МС е уведомен за предприетите действия от разследващите органи за установяване самоличността на жалбоподателката. В същото е отразено, че от И. А. е отправено искане за снемане на пръстовите отпечатъци на лицето, легитимирало се с гръцката лична карта при опита да премине държавната граница на Република България, тъй като е обявена за невалидна (прекратена).

Директорът на Дирекция „Миграция“ – МВР с писмо рег. № 536400-42582 от 10.10.2022 г. е посочил, че консул от Посолството на Република Гърция в [населено място] е заявил, че ползваните документи от жалбоподателят при граничната проверка - лична карта и свидетелството за управление на МПС са със статут „изгубен/открадат“ доколкото съществуват съмнения относно истинността им и самоличността на лицето, се извършват проверки.

На 05.10.2022 г. жалбоподателят е депозирал саморъчна писмена молба до председателя на ДАБ при МС с искане да ѝ бъде разрешено да пребивава на адрес в [населено място] до приключване на производството по подадената молба за международна закрила. Едва при проведеното на 18.10.2022 г. интервю от интервюиращи служители на ДАБ при МС, е заявила, че документите за самоличност, с които се е легитимирали пред служителите на „Гранична полиция“ при проверката на 24.09.2022 г., са ѝ предоставени от неизвестен мъж на когото е заплатила сума от 350 евро. Посочила е други имена и дата на раждане, различни от тези, с които се е представяла до този момент пред служителите на ДАБ при МС.

С Решение № УП – ОК 24 от 24.10.2022 г., на основание чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, интервюиращият орган при ДАБ при МС е отхвърлил като явно неоснователна Молбата на Е. А. от 30.09.2022 г. за предоставяне на международна закрила. Решението е обжалвано с депозирана на 04.11.2022 г. в АССГ жалба вх. № 39710.

На 08.11.2022 г. директорът на дирекция „Качество на процедурата за международна закрила“ е предложил на председателя на ДАБ при МС чуждата гражданка, подала молба за международна закрила на 05.10.2022 г., с имена Е. А., ЛНЧ [ЕГН] да бъде настанена в помещение от затворен тип, с оглед наличието на опасност от укриване и възпрепятстване на процеса по установяване на извършеното деяние. Уточнено е, че административното производство по молбата за международна закрила не е приключено, тъй като постановеното на 24.10.2022 г. решение от интервюиращия орган е обжалвано пред АССГ.

С Решение от 08.11.2022 г. - № РПЗТ – 44 председателят на ДАБ при МС е приел, че са налице основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, поради което жалбоподателката Е. А. следва да бъде настанена в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателно приключване на производството по молбата ѝ за предоставяне на международна закрила.

В ДАБ при МС е постъпила молба с вх. № ЦУ-13-3/20.02.2023 г., с която се иска преразглеждането на основанията и мотивите за задържането на Г. М. в помещение от затворен тип и предприемане на действия за извеждането ѝ в помещение от отворен тип. С оспореното в настоящото производство писмо № УП 21860/27.02.2023 г. на и.д. Директор на РПЦ С. към Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), се отказва да бъде преразгледано Решение № РПЗТ-44 от 08.11.2022 г., издадено от председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл. 45в, ал. 1 във вр. чл. 45б, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, жалбоподателят е настанен в център от затворен тип към ДАБ при МС до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила. Органът се е мотивирал с изложените обстоятелства за задържането на лицето, като добавя, че с влезлия в сила съдебен акт по НОХД № 724/2022 г. на Районен съд - Сливница, Г. М. е призната за виновна за престъпление по чл. 279, ал. 1, вр. чл. 18, ал. 1 НК, във вр. чл. 54, ал. 1 от НК и за престъпление по чл. 316, вр. с чл. 308, ал. 2, вр. с ал. 1, вр. с чл. 54, ал. 1 от НК, за което е и наложената ѝ присъда.

Относно твърденията, че е предала националния си паспорт в оригинал на ДАБ при МС за периода, в който тече административното ѝ производство за международна закрила, и в тази връзка не би могла да се укрие и/или да напусне страната, имайки предвид извършеното вече престъпление от руската гражданка, органът е счел, че не може да се разчита, че за същата липсва опасност да се укрие или да направи опит отново да премине границата.

Изложено е още, че с Писмо рег. № УП21860/10.02.2023 г. в отговор на подадените до ДАБ при МС молба вх. № КП-4406(2)/26.01.2023 г. и молба вх. № РД09-В-223/08.02.2023 г. и на основание чл. 30, ал. 2 от АПК, органът е отговорил на искането да бъде освободена от помещението от затворен тип в Б. и изрично е посочил, че след отстраняване на нередовностите на молбите, в случай, че не поддържа молбата си с вх. № КП-4406(2)/26.01.2023 г. за оттегляне на молбата ѝ за международна закрила рег. № РД 09-3745/05.10.2022 г. я уведомява, че не може да бъде освободена от помещението от затворен тип в Б., където е настанена на основание чл. 45в, ал. 1, във вр. с чл. 45б, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ с Решение № РПЗТ-44 от 08.11.2022 г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, каквото е искането ѝ с цитираните молби, тъй като производството ѝ за международна закрила ще продължи, съгласно дадените указания на Съда с Решение № 553/01.02.2023 г.

На последно място, органът информира жалбоподателят, че всеки месец се извършва проверка за наличие на основание за настаняване на бежанците в „ПЗТ-кв. Б.“ към „ПМЗ - В.“ и Директорът на РПЦ - С. с Докладна записка уведомява Председателя на ДАБ при МС за резултатите от проверката, в резултат на която дава предложение на Председателя. В Докладната записка за месец февруари - вх. № В-2/21.02.2023 г., след анализ на всеки отделен случай на настанените в ПЗТ, Директорът на РПЦ-С. е направил своето заключение, че за Е. А., с установена самоличност към настоящия момент, Г. И. М., няма правно основание за освобождаване от ПЗТ.

Няма спор, че по отношение на жалбоподателката се провежда производство по екстрадиция, по което същата е освободена въз основа на парична гаранция. Процесуалния представител на жалбоподателката твърди, че жалбоподателката се намира в болница. Такива доказателства по делото-не са представени.

Приети са доказателства относно здравословното състояние на жалбоподателката и не е спорно, че същата се нуждае от лечение, в т.ч. провеждане на оперативно такова.

Прието е и представена справка Вх. № ЦУ-371/12.04.2023г. от ДАБ, Дирекция „Международна дейност“, от която се установява, че жалбоподателката е била подсъдима по наказателни дела в Русия, като от съдържанието на писмото, не се установява дали по отношение на същата има влезли присъди, както и дали има текущи дела или изпълнителни основания. Тези въпроси, обаче, са предмет на разглеждане в производството по екстрадиция, поради което и настоящия съд, не е компетентен да се произнася по тях.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена е в срока по чл.149, ал.1 АПК, вр. чл.45в, ал.5 ЗУБ, от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните правни съображения:

Съгласно чл.45г,ал. 1 и ал. 3 ЗУБ настаняването в център от затворен тип продължава до отпадане на съответното основание по чл. 45б, ал. 1 и Председателят на Държавната агенция за бежанците или оправомощено от него длъжностно лице преразглежда решението за настаняване по чл. 45в, ал. 1 при установяване на нови данни и обстоятелства или по искане на чужденеца, търсещ международна закрила, и се произнася с мотивирано решение в 7-дневен срок.

Оспореният отказ, обективиран в писмо № УП 21860/27.02.2023 г. на и.д. Директор на РПЦ С. към ДАБ при МС, е постановен от компетентен административен орган, съгласно чл.45г, ал.3 ЗУБ, а именно и.д. Директор на РПЦ С. към Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет. Сочените в жалбата съображения за прогласяване на нищожност на оспорения акт, поради липса на компетентността на административния орган, издател на акта не са налице, независимо от това, че не е спазена формата, предвидена в закона и същия не е обективиран в решение, а в писмо, което доколкото по същество съдържа отказ, следва да се приеме, че е ИАА, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Не са установени съществени нарушения на административнопроизводствените правила. За да се постанови оспорения отказ, административният орган е взел предвид Докладната записка за месец февруари - вх. № В-2/21.02.2023 г. В самата докладна записка подробно е описана фактическата обстановка и Директорът на РПЦ-С. е направил своето заключение, че за Г. И. М., няма правно основание за освобождаване от ПЗТ.

Обърнато е внимание, че е неоснователен доводът, че лицето е с установена самоличност към настоящия момент - Г. И. М..

В производството по чл. 45г, ал. 3 ЗУБ административният орган следва да преразгледа молбата решението за настаняване в център от закрит тип, ако са налице определени обстоятелства. На първо място, е необходимо да са налице нови данни или обстоятелства, т. е. при тази хипотеза административният орган се произнася служебно. На второ място, това може да стане по искане на чужденеца. Съгласно разпоредбата на чл. 45г ЗУБ, настаняването в център от затворен тип продължава до отпадане на съответното основание по чл. 45б, ал. 1.

Като основание за настаняване на Г. М. в център от затворен тип е посочена разпоредбата на чл. 45б, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗУБ, а именно: за установяване или проверка на неговата самоличност или националност и за установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин и има опасност чужденецът да се укрие.

В хода на административното производство действително не са представени никакви нови данни и обстоятелства, които да налагат необходимостта от промяна на настаняването в център от затворен тип. Здравословното състояние на жалбоподателят не е повлиян от настаняването и в центъра от затворен тип и при необходимост от извършване на медицински прегледи органите в помещението от затворен тип оказват необходимото съдействие и съпровождат лицето видно от приложените в административната преписка доказателства. Основателен е аргументът на административния орган, че настаняването в помещението от затворен тип е съобразен с установените в административното производство данни за водени наказателни производства на територията на Република Гърция и на територията на Руската федерация за престъпления, към които би могла да е причастна и Г. М., в контекста на извършените от нея престъпления на територията на Р. България, за които е призната за виновна с влезлия в сила съдебен акт по НОХД № 724/2022 г. на Районен съд – Сливница.

В оспорения акт се съдържат ясни и конкретни мотиви, обосноваващи отказа за изменение, при предявяване на молба.

Въз основа на изложеното съдът намира оспорения акт за законосъобразен и като такъв следва да бъде оставен в сила.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че настоящото решение на съда, не формира СПН само по отношение на конкретно оспорения в производството административен акт и не преклудира е не препятства възможността, при промяна на обстоятелствата, жалбоподателята да упражни правото си на молба по чл. 45г, ал.3, изр. Оследно от ЗУБ.,

По изложените съображения оспореният Отказ, обективиран в писмо № УП 21860/27.02.2023 г. на и.д. Директор на РПЦ С. към ДАБ при МС, като законосъобразен следва да бъде потвърден, а жалбата оставена без уважение.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I отделение, 63 състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на от Г. И. М., гражданин на Русия, ЛНЧ [ЕГН], срещу Отказ, обективиран в писмо № УП 21860/27.02.2023 г. на и.д. Директор на РПЦ С. към ДАБ при МС.

Решението на основание чл. 45г, ал. 4 ЗУБ, е окончателно и не подлежи на

обжалване.

СЪДИЯ: